

А изъ день въ день земята се нажсва
и като миль добитькъ мършавѣй ;
и най-напредъ младежитѣ се прѣскатъ
по близки и далечни градове.

Момичета разцѣфватъ всѣка пролѣтъ
и като нѣжни цвѣтове безъ дъждъ
тѣ се попарватъ въ общата неволя
въ дочакване на грубъ, обвѣтренъ мжжъ. —

А свѣтлитѣ пшеници все се плискатъ,
и чучулига пѣй на всѣкой храсть.
Дъждовенъ поясъ заблестѣ на изтокъ
като извить надъ прага житенъ клась.